

Arrest

nr. 102 866 van 14 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 november 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 11 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij beslissing van 11 oktober 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 6 september 2012 onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9*ter*, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Dat is de bestreden beslissing.

*“in toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door*

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag d.d. 06.09.2012 een document voor op naam van R, S. en gedateerd op 20.08.2012. Hierop ontbreekt echter het RIZIV-nummer van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan: "Schending van het art. 9ter Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - motiveringsverplichting; Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur; Schending van het zorgvuldigheidsverplichting; Schending van het art. 3 EVRM. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en niet draagkrachtig gemotiveerd. Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden. Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. In casu worden de belangen van de verzoekers geschaad. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaart immers de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van medische redenen onontvankelijk omdat het standaard medisch attest niet zou zijn neergelegd. Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden. Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert als volgt in de bestreden beslissing: (...). (stuk 1). Het is incorrect te concluderen dat het standaard medisch getuigschrift niet voorligt. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaart de medische regularisatieaanvraag onontvankelijk omdat het RIZIV nummer niet vermeld staat op het standaard medisch getuigschrift dat werd voorgelegd. Niet omwille van het feit dat het standaard medisch getuigschrift niet zou voorliggen. De Dienst Vreemdelingenzaken schendt de motiveringsplicht. Het ontbreken van het RIZIV nummer is echter GEEN grond van onontvankelijkheid. Artikel 9ter §3 Vreemdelingenwet somt de gronden van onontvankelijkheid limitatief op: (...). Het mag duidelijk zijn dat het standaard medisch attest wel degelijk voorligt, namelijk het attest van dokter G. D. S. dd. 20/08/2012 en dat dit attest voldoet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid: het standaard medisch getuigschrift vermeldt de ziekte ('depressie met psychosomatische gedachten'), haar graad van ernst ('depressie met psychosomatische klachten, hoofdpijnklaften, slapeloosheid, daling eetlust, piekergedachten, angst met nachtmerries voor een eventuele terugkeer... aanwezigheid van suïcidegedachten bij eventuele terugkeer naar Macedonië') en de noodzakelijk geachte behandeling ('psychotherapie aangevuld met medicatie'). In de wet staat NIET vermeld dat het standaard medisch attest het RIZIV nummer dient te vermelden op straffe van onontvankelijkheid. De Dienst Vreemdelingenzaken voegt een voorwaarde toe aan de wet. De Dienst Vreemdelingenzaken gaat haar bevoegdheid te buiten. Door ten onrechte de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van medische redenen onontvankelijk te verklaren, door de weigering de aanvraag van de verzoekers ten gronde te onderzoeken, dreigt artikel 3 E.V.R.M. geschonden te worden. Er is in casu wel degelijk gevaar voor de fysieke integriteit van de tweede verzoekster, gelet op de suïcidegedachten in haar hoofd."

2.2. Verzoekers betogen dat het niet vermelden van het RIZIV-nummer van de behandelende arts op het door haar ingevulde standaard medisch getuigschrift, geen onontvankelijkheidsgrond uitmaakt in de zin van artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1 ° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
3 ° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar- geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;
5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

"Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :

'Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd.

Behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de ambtenaar-geneesheer, van de geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde, of van de deskundige, bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de wet'."

Het standaard medisch getuigschrift, overeenkomstig de bijlage zoals gevoegd bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, duidt uitdrukkelijk aan dat de behandelende arts zijn RIZIV-nummer dient te vermelden op het door hem ingevulde standaard medisch getuigschrift.

Uit de bewoordingen van artikel 7 van het genoemde koninklijk besluit, en van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, waarbij wordt bepaald dat een medisch getuigschrift dient te worden voorgelegd conform het door de Koning voorzien standaard medisch getuigschrift, blijkt dat een aanvraag waarbij een standaard medisch getuigschrift wordt gevoegd waarbij de behandelende arts zijn RIZIV-nummer niet vermeldt, teneinde de mogelijkheid te scheppen om de identiteit van de behandelende arts na te gaan, niet ontvankelijk is op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Het enig middel faalt in rechte.

Verzoekers betwisten het feit dat het gevoegde standaard medisch getuigschrift geen melding maakte van het RIZIV-nummer van de behandelende arts op zich overigens niet.

Verzoekers werpen de schending op van artikel 3 van het EVRM, doch laten na te formuleren op welke wijze zij menen dat deze verdragsartikel werd geschonden. Zij leveren niet het begin van bewijs dat zij ten gevolge van de uitvoering van de bestreden beslissing zullen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Los van het feit dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel, laat het loutere feit dat een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen als onontvankelijk werd afgewezen, op zich niet toe te besluiten dat er ook een gezondheidsproblematiek aanwezig is die ingevolge van een eventuele verwijdering van verzoekers naar het land van herkomst, in dusdanige mate zou beïnvloed worden dat kan besloten worden tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

De voorbereidende werken bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepalen:

"het is echter evident dat een ernstig zieke vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van artikel 9ter om een van die redenen, niet zal worden verwijderd indien hij dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou zijn van artikel 3 EVRM. (...)" (Gedr.St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 36).

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissing heeft genomen of dat deze een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM.

Waar verzoekers de schending aanvoeren van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, merkt de raad op dat zij hierbij niet aanduiden welke beginselen zij precies geschonden achten, zodat het middel onontvankelijk is met betrekking tot dit onderdeel.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift immers op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Bij het ontbreken van een dergelijke omschrijving van de rechtsregel, is het middel, of een niet duidelijk en voldoende omschreven onderdeel van het middel, onontvankelijk.

Het enig middel is deels ongegrond deels onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC